

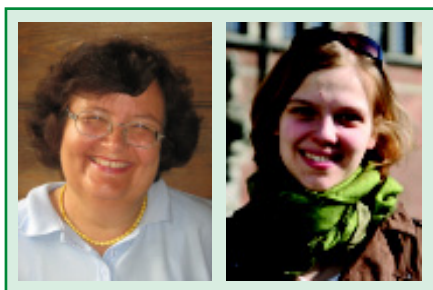
PISMO
PARAFII
ŚW. MAKSYMILIANA
KOLBEGO
w Gdańsku
LATO 2025
nr 288
www.kolbe.diecezja.gda.pl

Leon XIV ➤ 3

Pielgrzymki dalekie i bliskie ➤ 18

Maryla ➤ 8

Marta ➤ 13

Pielgrzymi Nadziei 2025

BIERZMOWANIE

Papież Leon XIV

Robert Prevost został wybrany 267. papieżem. Na czele Kościoła stanął zaledwie dwa lata po otrzymaniu nominacji kardynalskiej z rąk Franciszka. Sześćdziesięciodziewięcioletni kard. Robert Francis Prevost, to pierwszy papież augustinianin i drugi po Franciszku papież z kontynentu amerykańskiego, choć w przeciwieństwie do swego poprzednika, pochodzi z Ameryki Północnej. Nowy Biskup Rzymu urodził się 14 września 1955 r. w Chicago, w stanie Illinois, jako syn Louisa Mariusa Prevosta, pochodzenia francusko-włoskiego, oraz Mildred Martínez, pochodzenia hiszpańskiego. Ma dwóch braci – Louisa Martina i Johna Josepha.

Dzieciństwo i młodość spędził z rodziną, uczęszczając najpierw do Niższego Seminarium Ojców Augustianów, a następnie do Villanova University w Pensylwanii, gdzie w 1977 r. uzyskał licencjat z matematyki i podjął studia filozoficzne. 1 września tego samego roku rozpoczął nowicjat w Zakonie Augustianów w Saint Louis, w prowincji Matki Boskiej Dobrej Rady w Chicago, a 2 września 1978 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Śluby wieczyste złożył natomiast 29 sierpnia 1981 r.

Studia teologiczne kontynuował w Catholic Theological Union w Chicago, wieńcząc je uzyskaniem dyplomu. W wieku 27 lat został wysłany przez przełożonych do Rzymu na studia z prawa kanonicznego na Papieskim Uniwersytecie Świętego Tomasza z Akwinu (Angelicum). W tym czasie, 19 czerwca 1982 r. przyjął święcenia kapłańskie w kolegium augustiańskim Santa Monica z rąk abpa Jeana Jadota, ówczesnego pro-przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Niechrześcijan (obecnej Dykasterii ds. Dialogu Międzyreligijnego). Prevost uzyskał licencjat kanoniczny w 1984 r., a rok później, w ramach prac nad doktoratem, został wysłany na misję augustiańską w Chulucanas, w Piurze, w Peru (w latach 1985–1986). W 1987 r. obronił rozprawę doktorską na temat: „Rola przeora lokalnego w Zakonie Świętego Augustyna” i został mianowany dyrektorem ds. powołań oraz misji prowincji Matki Dobrej Rady w Olympia Fields w stanie Illinois (USA).

W następnym roku trafił na misję do Trujillo, również w Peru, jako dyrektor wspólnego programu formacyjnego dla kandydatów augustiańskich z wikariatów Chulucanas, Iquitos i Apurímac. Na przestrzeni 11 lat pełnił funkcje przeora wspólnoty (w latach 1988–1992), odpowiedzialnego za formację (w latach 1988–1998) i wychowawcy w seminarium (w latach 1992–1998). Posługiwał także w archidiecezji Trujillo, jako

wikariusz sądowy (w latach 1989–1998) a także był wykładowcą prawa kanonicznego, patrystyki i teologii moralnej w Wyższym Seminarium Duchownym San Carlos y San Marcelo. Równocześnie powierzono mu duszpasterską opiekę nad wspólnotą Nuestra Señora Madre de la Iglesia, która została następnie przekształcona w parafię pod wezwaniem św. Rity (posługiwał tam w latach 1988–1999) i która znajduje się na ubogim przedmieściu Trujillo. O. Prevost pełnił również funkcję administratora parafii Nuestra Señora de Monserrat (w latach 1992–1999).

W 1999 r. został wybrany prowincjałem prowincji augustiańskiej „Matki Dobrej Rady” w Chicago, a dwa i pół roku później, podczas Kapituły Generalnej Zakonu Świętego Augustyna, współbracia powierzyli mu misję przeora generalnego, którą kontynuował także w drugiej kadencji, po kapitule z 2007 r. W październiku 2013 r. wrócił do rodzimej prowincji w Chicago i został odpowiedzialny za formację w klasztorze św. Augustyna, a także radnym i wikariuszem prowincjalnym. Funkcje te pełnił do chwili, gdy papież Franciszek mianował go 3 listopada 2014 r. administratorem apostolskim peruwiańskiej diecezji Chiclayo, mianując go biskupem i przydzielając mu stolicę tytularną Sufar.

7 listopada objął diecezję. Nieco ponad miesiąc później, 12 grudnia w uroczystość Matki Bożej z Guadalupe, nuncjusz apostolski w Peru abp James Patrick Green, udzielił mu święceń biskupich.

Jego zawołaniem biskupim są słowa „In Illo uno unum” – słowa św. Augustyna z Objasnień do Psalmu 127, podkreślające, że „choć ja, chrześcijanie, jesteśmy liczni, w Chrystusie stanowimy jedno”.

26 września 2015 r. papież Franciszek mianował go biskupem Chiclayo, a w marcu 2018 r. został wybrany drugim wiceprzewodniczącym Konferencji Episkopatu Peru, w której należał również do Rady Gospodarczej oraz był przewodniczącym Komisji ds. Kultury i Edukacji. 13 lipca 2019 r. Franciszek mianował go członkiem Kongregacji ds. Duchowieństwa, a rok później także członkiem Kongregacji ds. Biskupów (21 listopada 2019 r.) W międzyczasie, 15 kwietnia 2020 r., został on administratorem apostolskim diecezji Callao w Peru. 30 stycznia 2023 r. papież mianował go prefektem Dykasterii ds. Biskupów i przewodniczącym Papieskiej Komisji ds. Ameryki Łacińskiej, podnosząc go do godności arcybiskupa. Na konsystorzu 30 wrze-

śnia tego samego roku kreował go kardynałem, z kościołem tytularnym św. Moniki, należącym do rzymskiej diakonii pod wezwaniem tej samej świętej. Kard. Prevost objął ją 28 stycznia 2024 r. i jako prefekt dykasterii uczestniczył w ostatnich podróżach apostolskich papieża Franciszka oraz w pierwszej i drugiej sesji XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów o synodalności, odbywających się w Rzymie odpowiednio w dniach 4–29 października 2023 r. oraz 2–27 października 2024 r. Jako przeor generalny augustianów i przedstawiciel Unii Przełożonych Generalnych (USG) miał już bowiem doświadczenie prac synodalnych. Następnie, 4 października 2023 r., Franciszek mianował go członkiem Dykasterii ds. Ewangelizacji (Sekcji do spraw Pierwszej Ewangelizacji i Nowych Kościołów Partykularnych), Dykasterii Nauki Wiary, Dykasterii ds. Kościołów Wschodnich, Dykasterii ds. Duchowieństwa, Dykasterii ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, Dykasterii ds. Kultury i Edukacji, Dykasterii ds. Tekstów Legislacyjnych, a także Papieskiej Komisji ds. Państwa Watykańskiego. 6 II bieżącego roku papież włączył go do grona kardynałów biskupów, przyznając mu diecezję Albano.

Papież Leon XIV, jeszcze jako kardynał, wielokrotnie bywał w Polsce. Pochodzący z USA Robert Prevost odwiedził między innymi Kraków, by spotkać się z augustianami. Zakon Augustianów do Polski został sprowadzony, konkretnie do Krakowa, z Czech w 1342 roku przez króla Kazimierza Wielkiego. Mieli swoje klasztory w Krakowie, Olkuszu, Książu Wielkim, Wieluniu, Krasnymstawie i Piłźnie, Warszawie, Rawie i Ciechanowie oraz w Brześciu Litewskim i Grodnie. Samodzielna polska prowincja zakonna powstała w 1547 roku. Podczas reformacji nastąpił kryzys, we wszystkich klasztorach było dziesięciu ojców, z czego jeden w Ciechanowie. Ponowny rozwój nastąpił od XVII wieku. Klasztory na terenach zaboru rosyjskiego zostały zniesione w 1864 r. w ramach szerszej kasaty. Do XX wieku przetrwał tylko klasztor w Krakowie. W 1950 r. zakon augustianów został zniesiony w Polsce przez ówczesnego metropolitę krakowskiego, Adama Sapiechę. Augustianie zostali reaktywowani na początku lat 80. XX wieku. Dziś prowincja polska posiada 3 klasztory: dwa w Krakowie i jeden w Łomiankach k. Warszawy.

Znamy herb i dewizę papieża Leona XIV

„In Illo uno unum” – „W Nim stanowimy jedno” tak brzmi dewiza Ojca Świętego. W podstawowych elementach Leon XIV zachował swój wcześniejszy herb, wybrany podczas jego konsekracji biskupiej, a także motto.

Lilia, serce, księga

Herb Leona XIV to tarcza podzielona ukośnie na dwie części. W górnej części znajduje się błękitne tło, na którym widnieje biała lilia – symbol czystości oraz Maryi. Dolna część ma jasne tło i przedstawia obraz nawiązujący do Zakonu św. Augustyna: zamkniętą księgę, na której spoczywa serce przeszyte strzałą. Ten symbol odnosi się do doświadczenia nawrócenia św. Augustyna, które sam wyjaśnił słowami: „Vulnerasti cor meum verbo tuo” – „Przeszyłeś moje serce swoim słowem”.

W wywiadzie udzielonym Tiziane Campisi 10 lipca 2023 r. abp Prevost wyjaśnił: „Jak wynika z mojej dewizy biskupiej, jedność i komunია są integralną częścią charyzmatu Zakonu św. Augustyna, a także mojego sposobu działania i myślenia. Uważam, że bardzo ważne jest promowanie komunii w Kościele i dobrze wiemy, że komunია, uczestnictwo i misja to trzy kluczowe słowa Synodu. Dlatego jako augustianin promowanie jedności i komunii jest dla mnie fundamentalne. Św. Augustyn bardzo często mówi o jedności w Kościele i o konieczności jej przeżywania”.

Imię Leon nosiło już 13 ze wszystkich 266 poprzednich papieży. Kardynał Robert Prevost został Leonem XIV. Matteo Bruni, rzecznik Kurii Rzymskiej mówił w czwartek reporterom, że wybór nowego papieża to jasne nawiązanie do ostatniego z papieży Leonów,

który prowadził Kościół w ciężkich czasach i pomógł wprowadzić go do współczesnego świata. Ostatnią głową Kościoła o tym imieniu był Leon XIII, papież końca XIX wieku - jego pontyfikat to lata 1878-1903.

Leon XIII był silnym papieżem, który bardzo angażował się w kluczowe kwestie swoich czasów. Odpowiadał z autorytetem i empatią na epokę przemysłową i bronił robotników - mówi dziennikowi „The New York Times” Robert Orsi, profesor studiów religijnych i historii na Northwestern University. „Wybór imienia Leon XIV może być sygnałem, że nowy papież zamierza angażować się w sprawy swoich czasów” - dodaje profesor. - To Leon XIII wydobył Kościół z wielkiej zapaści. Kościół nie mógł pogodzić się wówczas z nowoczesnością - mówił w „Kropce nad i” ks. prof. Alfred Wierzbicki, etyk i teolog z UMCS.

Pierwszym papieżem, który je przyjął, był Leon I Wielki, jeden z Ojców Kościoła i jego doktor, który był jego głową w latach 440-461. Ta postać kojarzy się z siłą w trudnych czasach i wzmocnieniem instytucji papieństwa.

Najświętsza Krew Chrystusa

Zgodnie z tradycją Kościoła, lipiec to czas poświęcony szczególnej czci Najświętszej Krwi Chrystusa (święto zostało usunięte z kalendarza Kościoła w 1969 r.). Pierwsze wzmianki o czczeniu Krwi znajdujemy we wczesnochrześcijańskich hymnach i dziełach Ojców Kościoła. Św. Jan Chryzostom widział w Niej m. in. skuteczny środek umocnienia w walce ze złem: „Odeszliśmy od stołu niczym lwy zięjące płomieniami. Staliśmy się postrachem dla demona, myśląc o tym, Kim jest nasz Wódz i jak niezmiernie nas miłuje... Ta Krew, gdy godnie przyjęta, oddala demony, przywołuje aniołów, a nawet samego Pana aniołów... Ta Krew wylana oczyszcza świat cały... Ona jest ceną wszechświata, za którą Chrystus odkupił Kościół...”.

Kult Przenajdroższej Krwi związany jest z tajemnicą Krzyża i Eucharystii i kult relikwii Krwi Chrystusa opiera się na dwóch ich „odnalezieniach”, które miały miejsce w 804 i 1048r. Pierwsze zostało odnotowane w „Annałach Królewskich Franków”, a drugie opisane w dwóch źródłach: „O odnalezieniach Krwi Pańskiej” i w „Kronikach” szwedzkiego mnicha Hermana di Reichenau. Na podstawie tych źródeł znana jest historia rzymskiego żołnierza Longina, który na Golgocie przebił włócznią bok Jezusa. Po nawróceniu Longin przywiózł do Mantui ziemię z Kalwarii zbroszoną Krwią Chrystusa oraz gąbkę, którą pojocono konającego Jezusa. W 1053 r. papież Leon IX przybył do Mantui, oddał cześć relikwii i potwierdził jej autentyczność.

Przez wieki papieże troszczyli się o rozwój kultu. Papież Benedykt XIV polecił ułożyć mszę św. i oficjum ku czci Boskiej Krwi. Pius IX dekretem „Redempti sumus” (1849 r.) wprowadził obchody święta Krwi Chrystusa w całym Kościele. Pius X zatwierdził datę święta na 1 lipca. Papież Jan XXIII, wielki czciciel Przenajdroższej Krwi, który swoje nabożeństwo do Ceny Zbawienia wyniósł z rodzinnego domu mówił: „to nabożeństwo zostało mi wpojone już w życiu rodzinnym, od wczesnych lat mojego dzieciństwa. Pozostaje mi w pamięci żywe wspomnienie moich sędziwych rodziców, recytujących w dniach miesiąca lipca litanię do Najdroższej Krwi”, zatwierdził Litanię do Krwi Chrystusa w całym Kościele, w 1960 r.. Ogromny wpływ na rozwój czci Krwi Jezusa miały cuda Eucharystyczne np. w Lanciano i Orvieto (Włochy).

Powrót kultu Krwi Chrystusa (po kryzysie w epoce odrodzenia) nastąpił w epoce napoleońskiej, kiedy ataki na Kościół były wzmożone. W 1808 r. w bazylice San Nicola in Carcere w Rzymie, gdzie znajdowały się relikwie Krwi Chrystusa powstało Bractwo Przenajdroższej Krwi. Jego założyciel, ks. Franciszek Albertini, pragnął przez „Koronkę Przenajdroższej Krwi” mobilizować ludzi do walki z ówczesnymi problemami – bezrobociem, demoralizacją czy alkoholizmem. Apostołem Krwi Chrystusa był w XIX stuleciu także rzymski kapłan św. Kasper del Bufalo założyciel Zgromadzenia Misjonarzy Krwi Chrystusa. Obecnie w Częstochowie pod opieką Misjonarzy znajduje się jedyne w Polsce sanktuarium Przenajdroższej Krwi, gdzie od 1998 r. czczone są relikwie Krwi Chrystusa z Mantui – dar Sióstr Przenajdroższej Krwi z Schellenbergu (Księstwo Lichtenstein).

Również św. Jan Paweł II w rozważaniu przed modlitwą Anioł Pański dnia 1 lipca 2001 r. przypomniał, że: „lipiec, to miesiąc, który zgodnie z ludową tradycją poświęcony jest kontemplacji Najświętszej Krwi Chrystusa, niezgłębianej tajemnicy miłości i miłosierdzia. Krew Chrystusa jest ceną, którą Bóg zapłacił, aby wyzwolić ludzkość z niewoli grzechu i śmierci. Jest niezbitym dowodem miłości niebieskiego Ojca do każdego człowieka, bez żadnego wyjątku. To Krew, której jedna kropla może wybawić cały świat od wszelkiej winy”.

Duchowość Krwi Jezusa to szczególne zaproszenie, by w codziennym zmaganiu z trudnościami, w dobie cywilizacji śmierci, neopogaństwa, demoralizacji, szerzącego się okultyzmu, deptania ludzkiej godności „zbierać” Drogocenną Krew Baranka i obmywać świat, by usłyszeć „krzyk Krwi” we wszelkich biedach dotykających drugiego człowieka, w ciemnościach ludzkiej duszy.

LITANIA DO NAJDROŻSZEJ KRWI CHRYS- STUSA

Kyrie, eleison, Chryste, eleison, Kyrie, eleison.
Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu święty, Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

ciąg dalszy na str. 20

Czcigodny Księżu Proboszczu Piotrze!
dziękując Bogu za dar Twojej obecności
w dniu Twoich Imienin,
stajemy przy Tobie, aby życzyć dużo zdrowia,
radości z czynionej posługi duszpasterskiej,
siły do realizacji wszystkich zamierzeń i planów.
Abyś, w swoim otoczeniu i pracy zawsze spotykał dobrych,
życzliwych i pomocnych ludzi.
Życzymy, aby każdego dnia towarzyszyła Ci
pomoc i opieka Boża.
Niech Bóg Cię błogosławi i obdarza nieustannie
swoją łaską i pokojem,
abyś jak najowocniej dalej służył budowaniu
Królestwa Bożego na ziemi.
Z darem modlitwy

Redakcja „Domu na Skale”

WAKACJE z BOGIEM

W wakacje zwróćmy uwagę na nasze myśli, słowa i czyny.

I. Myśl

Relacja z Bogiem zawsze wymaga skierowania myśli ku Niemu, tzn. jak najczęstszej świadomości Jego obecności w naszym życiu i w naszym działaniu. Czas wakacji to pora pełna wyzwań, również tych na polu wiary. Sporo czasu wolnego w wakacje spędzamy na urlopach, wycieczkach i imprezach. To wszystko jest bardzo ludzkie i ze swojej natury dobre, bo ma sprzyjać rozwojowi człowieka, ale sam rozwój bez hierarchii wartości nie ma sensu. Św. Augustyn powiedział: „Jeżeli Bóg w życiu jest na pierwszym miejscu, wszystko znajdzie się na właściwym miejscu”. Świadomość Bożej obecności jest tym co pobudza, ale i pomaga w realizacji, ponieważ nadaje sens każdego działania.

Wakacje – dużo wolnego czasu na przemyślenia i realizację marzeń prowokuje do pytania – kim dla Ciebie i w Twoim życiu jest Bóg? Gdzie były Twoje myśli w te wakacje? Co było dla Ciebie najważniejsze? Czy chociaż raz podziękowałeś Bogu za czas odpoczynku i tego wszystkiego co Cię spotkało?

II. Słowo

Sama myśl i świadomość Boga wprowadza w atmosferę, którą poprzez słowo można zrealizować w modlitwie. Myśl i świadomość Boga ma nas prowadzić do jeszcze pełniejszego zjednoczenia z Nim.

Słowem niech zawsze staje się nasza modlitwa wyrażona w konkretnych prośbach, podziękowaniach, ale i przeprosinach. Bóg nie chce tylko trochę człowieka, On chce wszystkiego co nas kształtuje i nami kieruje. Szczególnie znana staje się forma modlitwy o. Dolinda „Jezu, Ty się tym zajmij”. Ufność Bogu prowokuje to miłości, lecz nie do bierności w relacji. Słowa „Ty się tym zajmij” to nie jest pozostawienie Boga z naszymi problemami, ale miłość i wiara, w tym, że Bóg faktycznie nam pomoże.

III. Czyn

Myśl i słowo prowadzą człowieka do czynu. Sam czyn bez intencji, bez skierowania go ku czemuś nie ma sensu. Przykładem niech będzie pielgrzymka. Kto o zdrowych zmysłach chciałby chodzić w upale cały dzień, gdzie łatwiej byłoby wsiąść do pociągu i w ciągu kilku godzin znajdować się na miejscu? Bez intencji, celu, modlitwy, pielgrzymka ma cechy masochizmu. To właśnie wcześniejsze kroki – myśl i słowo – prowadzą do czynu, bo kierują człowieka ku dobru.

W refleksji nad minionym czasem niech pomogą nam słowa św. Ignacego Loyoli: „Módl się tak, jakby wszystko zależało od Boga, a działaj, jakby wszystko zależało tylko od ciebie”. Pamiętaj, nie zniechęcaj się błędami i porażkami, ale dzielnie wstawaj i kieruj się ku Temu, komu na tobie najbardziej zależy... ku Bogu!

UŚMIECHNIJ SIĘ

Przychodzi kobieta do nieba. Zatrzymuje ją św. Piotr.

- Przepraszam, a Pani dokąd?
- Do nieba — pada wyraźna odpowiedź.
- Zaraz, zaraz. To nie takie proste. Wcześniej trzeba przejść mały teścik. Należy ubierać 4000 punktów.
- No dobrze — już mniej pewnie.
- Proszę opowiedzieć coś o swoim życiu.
- Codziennie odmawiałam różaniec.
- No dobrze, pół punktu.
- Ile????????????????!!!!
- Pół punktu, dobrze Pani słyszy!
- Czytałam gazety katolickie.
- Pół punktu.
- Chodziłam w tygodniu na msze.
- Jeden punkt.

Po godzinie kobieta zgromadziła 25 punktów.

- No cóż, przykro mi. Nie osiągnęła Pani progu, oznajmia św. Piotr.
- Jezu, ratuj!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - woła zdesperowana niewiasta.
- Brawo! Cztery tysiące punktów!!! Tędy proszę.

Mojżesz zszedł z Synaju, stoi przed Żydami trzymając Tablice Dekalogu w ręku. Wszyscy czekają, co teraz powie.

- Izraelici — mówił — mam dla was dwie nowiny, jedna dobra, a druga zła. Od której zacząć?
- Od dobrej — jednogłośnie odparł lud.
- Dobra to ta, że udało mi się sporo utargować tam na górze, miało być 30 przykazań, lecz zostało tylko 10!
- Oooooo — wykrzyknęli Żydzi — a jaka jest ta zła wiadomość?
- Niestety, cudzołóstwo i bluźnierstwo zostało!

Proboszcz uradował się, widząc w kościele grupę żołnierzy.

- No, moi synowie — pyta po mszy św. - czemu to dzisiaj przyszlście do kościoła?
- Bo nie wyczyściliśmy dobrze broni — pada odpowiedź.

- Jakich zwierząt Mojżesz nie zabrał do Arki?
- Mojżesz nie zabrał do Arki żadnych zwierząt.

Pewien parafianin tłumaczył księdzu:

- Proszę księdza, ja to jestem wierzący, ale nie praktykujący.

Na to ksiądz:

- Ja jestem wegetarianinem, ale też nie praktykuję.
- Przecież to bez sensu — zdziwił się parafianin.
- No właśnie — odparł ksiądz.

Jasiu wraca po szkole do domu. Mama pyta:

- Jasiu i jak tam w szkole?
- Dobrze, mamo
- A co było na religii?
- No, pani nam opowiadała jak Mojżesz wyprowadzał lud wybrany z ziemi egipskiej.
- To powiedz, jak to było.
- Więc tak szli, szli, szli i doszli do Morza Czerwonego, Mojżesz wyciągnął telefon komórkowy, zadzwonił

po ekipę budowlaną, ekipa wybudowała most, przeszli na drogą stronę i poszli dalej.

- Jasiu! Katechetka wam to powiedziała?!
- Mamo, jakbym powiedział to tak, jak pani opowiadała to nigdy byś w to nie uwierzyła

— Co trzeba zrobić, żeby iść do nieba? - Pyta ksiądz na lekcji religii.

Dzieci kolejno odpowiadają:

- Trzeba pomagać rodzicom!
- ... być dobrym!
- ... chodzić do kościoła!
- A Kuba woła:
- Trzeba umrzeć!

Wojtek na lekcji religii z zakonnicą. Zakonnica zadaje dzieciom taką zagadkę:

- Jest rude, ma puszysty ogon, skacze po drzewach i je orzechy.

Wojtek się zgłasza i odpowiada:

- Na 99% jest to wiewiórka, ale jak znam siostrę, to może być Jezus.

Katechetka do Marcina na lekcji religii:

- Powiedz mi, mój chłopcze, kto wszystko widzi, wszystko słyszy i wszystko wie?
- Nasza sąsiadka!

Była wychowawczyni spotyka Marka. Zaciekawiona, co z takiego rozrabiaki wyrosło, zaczepia go i pyta:

- Co porabiasz teraz w dorosłym życiu?
- Wie pani, wykładam chemię.
- Ooo..., a gdzie Jasiu tę chemię wykładasz - pyta zdziwiona
- W Biedronce...

CZAS NA BIBLIĘ

ŻYJ SŁOWEM BOGA

Niedawno przeżyaliśmy święto Bożego Ciała. W tym kontekście jakże mocno brzmią słowa: **JA JESTEM krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.** (J 15, 5)

Czytając Biblię szukamy ogniw łączących Stary i Nowy Testament. Nigdzie w Starym Testamencie „czarno na białym” nie napisano: „Jezus Chrystus - Syn Boży - przyjdzie na świat i da zbawienie ludziom”. A jednak, analizując szereg wypowiedzi autorów zarówno Starego jak i Nowego Testamentu dostrzegamy, że Jezus jest zapowiedzianym Mesjaszem. Sam Chrystus mówiąc o sobie „JA JESTEM” stawia siebie w całkowitej równości z JAHWE. Jezus za pomocą tych słów wyraża siebie jako drogę zbawienia ludzi.

Najczęstszym imieniem Boga w ST jest tetragram, JHWH, wymawiane jako Jahwe. Imię to można różnie tłumaczyć: „Jestem będącym”; „Jestem tym, co jest”; „Jestem, który jestem”. Wszystkie te tłumaczenia są poprawne, ale sens wyjaśnienia tkwi w następnym słowie. Jeżeli powiemy komuś ja jestem... to rozmówca czeka dalszego ciągu zdania np. jestem... z Gdańska czy jestem... studentem. Natomiast tutaj imię Boga nic nie mówi o tym kim lub czym on jest w sensie pojęciowym. To imię nic nie odkrywa.

Imieniem JHWH przedstawił się Pan Mojżeszowi w rozmowie z nim w „krzaku gorejącym” (Wj 3, 14). Poucza Mojżesza o czekającym go zadaniu domagając się od niego posłuszeństwa. Bóg pragnie przez uwolnienie Izraelitów z Egiptu wypełnić swe obietnice dane w przeszłości patriarchom (Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi). Bóg „Jestem” jest Tym, który był od wieków i będzie zawsze, niezmienny w swej istocie, niezależny od czasu, a jednocześnie jest bytem nieskończonym.

W starożytności, wśród Izraelitów imię to miało następujące znaczenie:

- 1) objawiało istotę Boga Izraela, Jego obecność dla ludzi;
- 2) Jahwe to Ten, który ustala Słowo Boże (jest Przewodawcą) np. w formie 10 przykazań lub w prawie świętości;
- 3) imię JESTEM podkreśla wyłączność i szczególność Boga;

4) Bóg jako JESTEM, KTÓRY JESTEM jest wierny ludziom.

W Ewangelii św. Jana Jezus Chrystus kilka razy rozpoczyna wyjaśnienie o sobie od słów „Ja Jestem”. Według Apostoła Bóg objawia się w Chrystusie i poprzez Niego jest obecny wśród ludzi. W ten sposób opisuje kim jest Jezus oraz jakie znaczenie ma dla ludzi jego osoba. W opisie św. Jana mamy siedem wyrażen tego typu:

„Ja Jestem:

- 1) chlebem żywym (6, 35, 48, 51);
- 2) światłością świata (8, 12);
- 3) bramą owiec (10, 7);
- 4) dobrym pasterzem (10, 11);
- 5) zmartwychwstaniem i życiem (11, 25);
- 6) drogą, prawdą i życiem (14, 6);
- 7) prawdziwym krzewem winnym (15, 15).

W każdym z tych wyrażen ważna jest osoba Jezusa, który jest dla ludzi: światłością, prawdą, życiem

itd. W tych zdaniach najpierw następuje wyrażenie roli jaką pełni Chrystus (światło, krzew winny itd.), a potem następuje wezwanie do decyzji i zapewnienie o zbawieniu np. „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (J 11, 25). Wszystkie powyższe określenia są użyte w Starym Testamencie na określenie przymiotów Boga np. Wj 16,15; Ps 27,1; Ps 118,20; Ps 23; Mdr 5,6. „Ja Jestem” w Ewangelii św. Jana oznacza, że Bóg objawił się w Jezusie Chrystusie i poprzez Niego jest obecny wśród ludzi.

W Starym Testamencie autorzy używają obrazu winnicy jako symbolu ludu wybranego. Izrael jest winnicą i dziełem Pana: „Ja zasadziłem ciebie jako szlachetną latorośl winną” (Jr 2,21); „Matka twoja była podobna do winorośli zasadzonej nad brzegiem wód. Była płodna i w latorośle bogata dzięki obfitości wody” (Ez 19,10); „Przyjaciel mój miał winnicę na żyznym pagórku. Otóż okopał ją i oczyścił z kamieni i zasadził w niej szlachetną winorośl” (Iz 5,1-2); „Wyrwałś winorośl z Egiptu, wygnałeś pogan, a ją zasadziłeś” (Ps 90,9).

Według Ewangelisty winnica symbolizuje nie tylko lud boży, ale i samego Jezusa. „**Ja jestem krzewem winnym - wy latoroślami**” (J 15, 5), w tych słowach Jezus porównuje siebie do krzewu winnego, a uczniów do winnej latorośli. Winny krzew dla latorośli jest źródłem bezpieczeństwa, oparciem, dawcą życia. Jeżeli oderwiemy gałązki czy kwiaty od krzewu to po

pewnym czasie zaczną one więdnąć i usychać. Podobnie jest z naszą wiarą. Jeżeli nasza wiara staje się tylko pozorną, zostaje oderwana od Jezusa (przestajemy chodzić na msze święte, przyjmować sakramenty, modlić się) to wtedy obumieramy duchowo. Musimy być połączeni z Jezusem, aby było w nas życie Boże.

Poprzez chrzest święty zostaliśmy włączeni w Chrystusa i otrzymaliśmy dar nowego życia. Chcąc być żywymi latoroślami, musimy żyć rzeczywistością chrztu, każdego dnia pogłębiając komunie z Jezusem. Nikt z ochrzczonych nie jest w stanie żyć życiem chrześcijańskim bez zjednoczenia z Nim. Chrystus powiedział „Kto trwa we Mnie a ja w nim, ten przynosi owoc obfity”, natomiast człowiek żyjący z dala od Jezusa nie przynosi żadnego owocu. Świat budowany bez Boga nie daje nam szczęścia. Pozornie wydaje się że mamy wszystko: piękne mieszkanie, dobrą pracę czy najnowszy samochód. Jednak rzeczy materialne nie wystar-

czają, ba często nie mają uznania w oczach Boga. Sami też odczuwamy pustkę wewnętrzną. Musimy dbać o prawidłową relację Bogiem pogłębiając swoje życie duchowe przez cały żywot. Powinniśmy żyć w łasce uświęcającej, modlić się, być uczciwym w pracy, wiernym wyznawaniem wartościom, pragnąć codziennie świętości. Starajmy się codziennie czytać Biblię, jak najczęściej uczęszczać na Eucharystię, głęboko się modlić (a nie tylko odklepać pacierz). W modlitwie powinna być zawarta nasza relacja z Bogiem.

W każdym położeniu życiowym uwielbiamy Pana. Nie tylko kiedy jest nam dobrze i jesteśmy szczęśliwi, ale także w momentach trudnych, kiedy nam smutno i ciężko. Modlitwę należy rozwijać przez czas. Nie możemy pozostawać na etapie Pierwszej Komunii Świętej czy szkoły średniej.

Najmniej zjednoczeni z Chrystusem jesteśmy w Eucharystii. Jezus ustanowił ten sakrament w Wielki Czwartek w czasie Ostatniej Wieczerzy. Jest on trwałym znakiem Jego obecności. Pod postacią chleba i wina, Chrystus od wieków jest obecny wśród nas w każdej mszy świętej. Pokarm i napój, które dają energię ludzkiemu życiu, w swym sakramentalnym znaczeniu wskazują i powodują uczestnictwo w życiu Bożym, które jest w Chrystusie, Winnym Krzewie. Życie to, za cenę swej odkupieńczej ofiary Jezus przekazuje „latoroślom”: swoim uczniom i wyznawcom.

Przy wielu parafiach istnieje szereg grup duszpasterskich dla dorosłych poświęconych pogłębieniu relacji z Bogiem (np. neokatechumenat, Marana Tha, Odnowa w Duchu Świętym, Szkoła Nowej Ewangelizacji). Ich celem jest prowadzenie nas do dojrzałej wiary poprzez właściwy rozwój życia religijnego.

Jezus jest „prawdziwym krzewem winnym” i daje nam wszystko co może dać nam szczęście. Trzeba Mu tylko zaufać i pozwolić działać w naszym życiu. Otrzymaliśmy Jego Słowo, które mówi nam wyraźnie jak żyć, aby wydać dobre owoce. Daje nam swoje ciało, by nas umacniać. Żeby dostrzec

pozytywne owoce naszej pracy trzeba poświęcić czas, trud i sporo wysiłku. Często o tym zapominamy i dajemy się okłamać obietnicom o życiu lekkim, łatwym i przyjemnym. Owoce nie rodzą się same ani w życiu duchowym, ani w materialnym. Ażeby osiągnąć zbawienie Jezus poleca trwać w Nim. „Owoc obfity” oznacza, że będziemy

potrafić otworzyć oczy i umysły ludzi na słowa Chrystusa. Być może obdarzymy innych ludzi dobrem, miłością. Jednakże dobre owoce zależą od zjednoczenia z Panem. Połączenie musi być trwałe i mocne, aby brzmieć przekonująco.

Być żywą latoroślą w Kościele — winnicy oznacza także podejmować obowiązki we wspólnocie Kościoła i w społeczeństwie. Jasno ujmuje to Sobór Watykański II: „*Podobnie jak w organizmie żywym żaden członek nie zachowuje się całkiem biernie, ale uczestnicząc w życiu ciała, bierze równocześnie udział w jego działaniu, tak i w ciele Chrystusa, którym jest Kościół, całe ciało <według zakresu działania właściwego każdemu członkowi przyczynia sobie wzrostu> (Ef 4, 16)*” (*Apostolicam actuositatem*, rozdz. I). Wszyscy — każdy wedle indywidualnego powołania, jakie otrzymał — uczestniczymy w misji Chrystusa i Jego Kościoła. Wraz z Kościołem i w Kościele musimy mówić, że Chrystus jest źródłem życia. On daje nam samego siebie i jest obecny wśród nas.

Chrześcijanin to człowiek, który swoim życiem daje świadectwo przynależności do Chrystusa. Trwajmy przy Chrystusie, żyjmy wiarą, nadzieją i miłością, bądźmy chrześcijaninami zawsze i wszędzie, a wtedy Pan obdarzy nas swą łaską i pokojem.

Maryla

**W lipcu i sierpniu zmienia się porządek godzin mszy św.:
— w dni powszednie msze święte o godz. 6.30 i 18.00.**

Blisko Ewangelii

Łk 10,38-42

Ewangelia

W dalszej ich drodze zaszedł do jednej wsi. Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go w swoim domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która usiadłszy u nóg Pana, słuchała Jego słowa. Marta zaś uwijała się około rozmaitych posług. A stanąwszy przy Nim, rzekła: «Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła». A Pan jej odpowiedział: «Marto, Marto, martwisz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba [mało albo] tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona».

W Ewangelii o Marcie i Marii św. Łukasz chce nam pokazać różne sposoby służenia Jezusowi, dwa odrębne odcienie miłości. Obie siostry – uczennice Jezusa asystują Mistrzowi. Każda z nich chce Go przyjąć i ugościć na swój sposób. Maria służy poprzez słuchanie i kontemplację. Siedzi u stóp Jezusa i wsłuchuje się w Jego słowa. Przyjmuje postawę ucznia, którego najważniejszym zadaniem, troską jest słuchać Mistrza. Daje Jezusowi kochające, rozumiejące serce. Marta z kolei podejmuje rozmaite prace, troszcząc się o potrzeby materialne. Nie jest natomiast nastawiona, jak Maria, na odbiór. Efektem tego jest podenerwowanie, niepokój, rozbitcie wewnętrzne.

Powinniśmy zawsze uważnie słuchać Jezusa. Czyńmy to w czasie Eucharystii, w osobistej modlitwie, w indywidualnym czytaniu Pisma Świętego, lekturze duchowej, w czasie Adoracji. Niektóre osoby, szczególnie w okresie wakacyjnym, decydują się na wyjazd pielgrzymkowy lub na zamknięte, kilkudniowe rekolekcje.

Postawa Marty i Marii jest w każdym z nas. Chodzi o to, by któraś z nich nie zdominowała naszego życia. Musimy umiejętnie połączyć zasłuchanie Marii z działaniem Marty. Naszym jedynym zadaniem jest usłyszeć Słowo, przyjąć je (rezygnując z niekoniecznych i niepotrzebnych zajęć, którymi często się znieczulamy lub zagłuszamy) i wcielić je stopniowo w życie.

Maryla

Jezus mówi do dzieci

W progi Boże w godnym ubiorze

Od wielu dni mamy prawdziwie letnią pogodę. Niestety zapominamy o tym, że kościół to nie plaża i nasz ubiór jest często niestosowny. **Czy na audyencję u króla poszlibyśmy „na letniaka”?** Czy w krótkich spodenkach, w dresach czy innym niestosownym stroju odwiedzilibyśmy choćby na chwilę Sejm, biskupa czy szefa w pracy? A w tym wypadku odwiedzamy przecież samego Boga.

Kościół i świątynie w zlaicyzowanej Europie Zachodniej już od dawna egzekwują zakaz wchodzenia do świątyni w nieodpowiednim, zbyt skąpym stroju. Kto był w Rzymie, to wie, że mimo upału trzeba mieć odpowiedni strój. Bez właściwej odzieży nie wpuszczają do bazylik i kościołów. Nawet, gdy uda się jakoś wejść, ktoś grzecznym, acz stanowczym głosem nakaże kobietom przykryć ramiona, a mężczyznom odgiąć nogawki u spodni. Jeśli się nie dostosuje – usłyszy: „W takim razie proszę opuścić kościół. To jest miejsce święte”.

Nasz strój musi być stosowny. Choćby nie wiem jak było gorąco, nie eksponujemy w kościele takich części ciała jak brzuch, ramiona czy plecy. Nieodpowiedni ubiór w świątyni jest nie na miejscu, może komuś przeszkadzać, może kogoś gorszyć, a nawet obrażać. W świetle *savoir vivre* odpowiadamy za ludzkie reakcje na nasz strój. Nasz ubiór i nasze zachowania mają być takie, by u nikogo nie wywoływać negatywnych odczuć, ale by powodować powszechną akceptację. Nie możemy odwiedzać kościoła w stroju kwalifikującym się na plażę czy na boisko. Nie może to być strój wywołujący zgorszenie czy okazujący lekceważenie. W kościele obowiązują ogólne za-

sady dobrego wychowania: ubiór powinien być czysty, nienaruszający podstawowych zasad skromności. Nasz strój ma wyrażać szacunek do gospodarza – Boga i pozostałych gości – wiernych, wspólnoty parafialnej. Jak więc powinien wyglądać ubiór na mszę św.? Msza św. ma charakter uroczysty, więc ubieramy się w sposób odświętny.

Kobieta musi pamiętać, że spódnica nie może być zbyt krótka, przynajmniej do kolan, ramiona, dekolt i plecy zasłonięte, strój nie może być ani obcisły, ani prześwitujący. Jak sprawdzić, czy sukienka lub spódniczka, którą mamy ochotę ubrać jest zbyt krótka, aby założyć ją do kościoła? Wystarczy usiąść. Gdy siedzimy sprawdzimy, czy mamy przykryte kolana. Jeśli nie, oznacza to, iż musimy wrócić do szafy i poszukać dłuższego stroju. Poza tym należy pamiętać, że ubiór podkreślający kobiecość może, co powinno być oczywiste, ściągać i rozpraszać uwagę mężczyzn, a przecież przyszli tu oni po to, by spotkać się z Panem Bogiem, a nie podziwiać kobiecą urodę.

Mężczyzna powinien założyć strój elegancki, odświętny. Nie może to być zatem strój roboczy czy niechlujny. Nikt nie idzie z uroczystą wizytą w krótkich spodniach, spranym podkoszulku i starej kurtce. Kompromitującym przekroczeniem norm letniego kościelnego stroju, będzie przyjście na niedzielną Eucharystię w: krótkich spodniach, kłapkach, japonkach lub koszulce na ramiączkach (w szczególności w T-shirt'cie bez rękawów)

„Twój wygląd zewnętrzny jest kartą tytułową twojego wnętrza” – mówi chińskie przysłowie.

**Z okazji święta Patrona
życzymy ks. Piotrowi Paciorkowi:
uśmiechu w każdej sekundzie,
radości w każdej minucie,
przyjaźni w każdej godzinie,
szczęścia i zdrowia każdego dnia,
miłości przez całe życie!
Niech Pan, który powołał Cię
darzy siłą i mocą, i błogosławi każdego dnia.**

Redakcja „Domu na Skale”

Spichlerz Opacki

Już ponad 300 lat stoi przy bramie od strony uliczki Biskupa Edmunda Nowickiego prowadzącej do Parku Oliwskiego. Przyćmiony sławą Katedry Oliwskiej również zasługuje na uwagę. Odwiedzamy dziś Spichlerz Opacki – Oddział Etnografii Muzeum Narodowego w Gdańsku.

Czasy opata Zaleskiego

Spichlerz zbudowany został w 1723 roku z inicjatywy opata Franciszka Zaleskiego. Był to przedostatni polski opat w Oliwie. Objął stanowisko w 1722 roku. Pochodził z Chełmna, gdzie przyjął święcenia i był kanonikiem. Trafił do Oliwy w 1715 roku po trzech latach spędzonych na stypendium w Rzymie. Jako nowy opat zajął się także szerzeniem kultu św. Oliwy z Anagni – włoskiej pustelnicy żyjącej w V wieku. Uzyskał na to zgodę podczas kapituły generalnej cystersów we francuskim Citeaux. W czasie jego zarządzania opactwem toczyła się wojna o sukcesję polską. Opat Zaleski, inaczej niż Gdańsk wspierający Stanisława Leszczyńskiego opowiadał się po stronie Augusta III Sasa. W Pałacu Opatów kwaterował nawet rosyjski marszałek polny, dzięki czemu Oliwa nie została zniszczona. Dziś Franciszka Zaleskiego przypomina jego herb, który ujrzymy wchodząc do spichlerza. Widnieje na nim drzewo – jak głosi legenda rycerz Godziemba stracił w boju broń. Wyrwał wtedy sosnę, którą dzielnie dalej stawiał opór wrogom. Za ten czyn otrzymał herb zwany dziś Godziembą. To polski herb szlachecki wzmiankowany już w XV wieku, którym posługiwał się opat Zaleski.

Dom etnografów

Spichlerz opacki choć zbudowany w XVIII wieku w stylu barokowym wznoszony był ze średniowiecznych cegieł. Uzyskano je z rozbiórki starszych stojących tu wcześniej spichlerzy. Uroku dodają mu niewielkie okna z drewnianymi okiennicami. Spichlerz przetrwał II wojnę światową. Wykorzystywany był

jako miejsce schronienia wyposażenia z ewakuowanych w centrum miasta zabytkowych wnętrz, m.in. boazerii z Domu Uphagena i Dworu Artusa. Po wojnie służył jako składnica konserwatorska ówczesnego Muzeum Pomorskiego. Tablica pamiątkowa na fasadzie budynku przypomina Longina Malickiego (1908-1986). Był etnografem i muzealnikiem związanym z Muzeum Śląskim, który fascynował się kulturą materialną górali. W latach 50-tych osiadł na stałe w Gdańsku i od tego czasu zajmował się tworzeniem działu etnograficznego Muzeum Pomorskiego. Początkowo funkcjonowało ono w odbudowanym po zniszczeniach wojennych Pałacu Opatów. W 1988 roku przeniesiono go jako Oddział Etnografii Muzeum Narodowego na docelowe miejsce do Spichlerza Opackiego.

Wszechświat Chełmowskiego

Wystawa stała w Spichlerzu Opackim poświęcona jest Kulturze Ludowej Pomorza Gdańskiego. Ekspozycje z okresu XIX i XX wieku przybliżają życie Kaszubów, Kociewiaków, Borowiaków, Powiślan i Żuławian. Zobaczymy tu narzędzia niezbędne do prac rolnych, rybactwa, czy hodowli zwierząt. Górna kondygnacja przeznaczona jest na wystawy tymczasowe. Do końca września 2025 roku można podziwiać tu wystawę „Chełmowskiego wszechświat wyobrażony.” Józef Chełmowski (1934-2013) artysta, rzeźbiarz, malarz z Brus zapewne

znany jest czytelnikom Pomeranii. W Spichlerzu Opackim można pochylić się nad jego twórczością prezentowaną wokół takich wątków jak kosmos, sacrum, Matka Boska, czy sławne postaci. W Oliwie zebrano prace artysty ze zbiorów muzeów z Bytowa, Chojnic, Torunia, Bydgoszczy, Brus oraz licznych prywatnych. Swoje dzieła Józef Chełmowski opatrywał filozoficznymi komentarzami. Pełne kolorów obrazy i rzeźby zostawiają nas z refleksjami o świecie, choć jak głosi napis na figurce „Człowiek świat” – i tak *Nie wiemy, jak dojść do pytania o istotę rzeczy.*

Marta Szagzdowicz
artykuł ukazał się w piśmie „Pomerania”

Domek na Skale

DROGIE DZIECI!

Z utęsknieniem czekacie na wakacje. Będzie to czas zabawy, nowych znajomości i podróży. Jednak nigdy i nigdzie nie zapominajcie o Bogu.

Życzymy Wam wspaniałych przygód, pięknej pogody i nowych przyjaźni. Po powrocie napiszcie lub narysujcie Wasze wakacyjne wspomnienia. Najciekawsze prace wydrukujemy w kolejnym numerze Domu na Skale. Termin nadsyłania prac 31 VIII.

ZADANIE 1

Każde pytanie – dotyczące Starego Testamentu, ma trzy odpowiedzi, ale tylko jedna z nich jest prawidłowa. Która?

1. Pierwszego dnia Pan Bóg stworzył:

a) rośliny, b) niebo i ziemię, c) mężczyznę i kobietę.

2. Kim byli w stosunku do siebie Kain i Abel?

a) braćmi, b) ojcem i synem, c) dziadkiem i wnukiem.

3. Ilu synów miał Jakub?

a) 12, b) 11, c) 10.

4. Siostra Mojżesza miała na imię:

a) Sara, b) Rebeka, c) Miriam

5. Kto pokonał Goliata?

a) Dawid, b) Izaak, c) Samson.

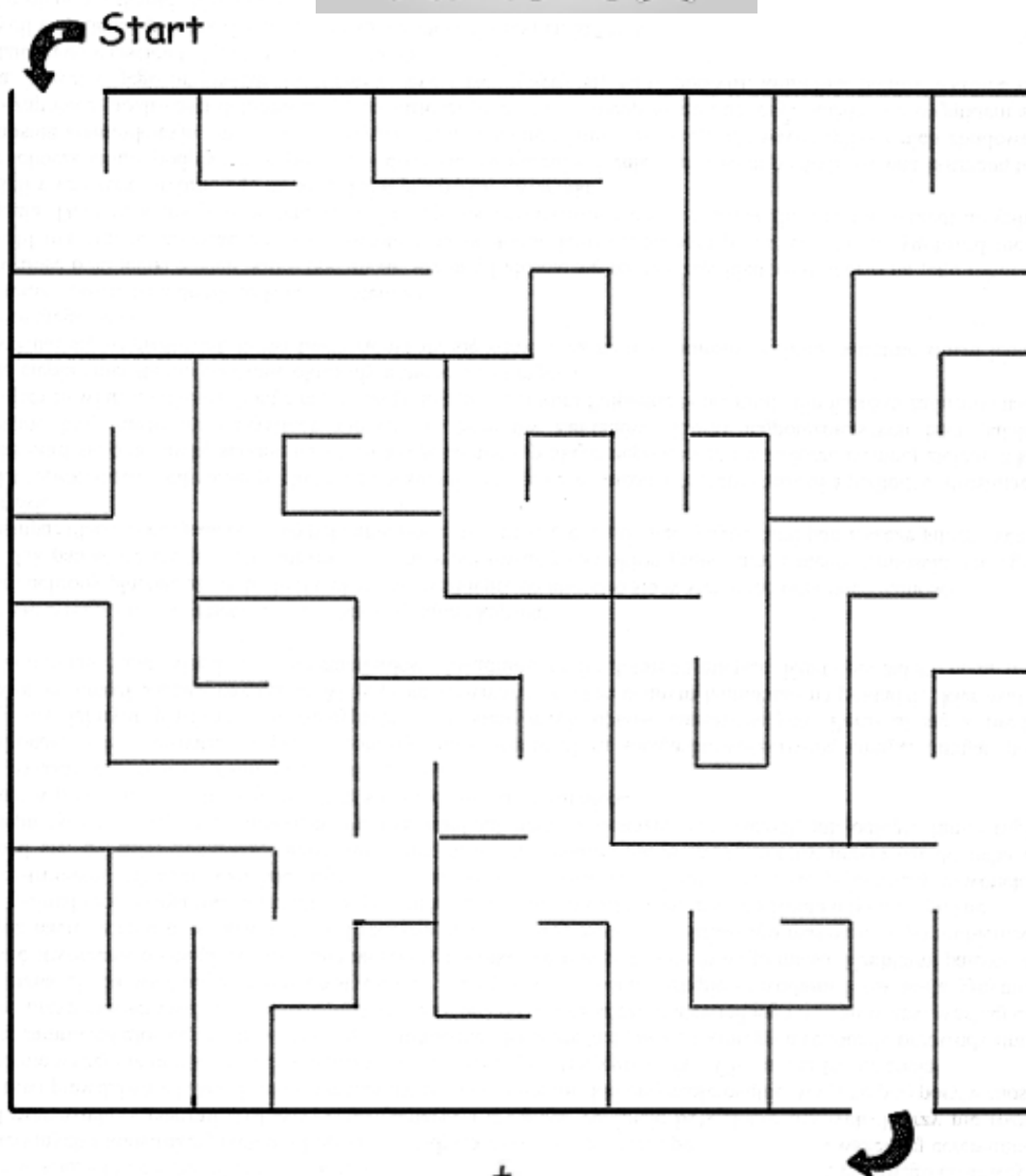
6. Biblijny siłacz to:

a) Eliasz, b) Samson, c) Mojżesz

ZADANIE 2

Rodzina Julki i Antosia wyjechała na wakacje. Pomóż jej trafić do kościoła.

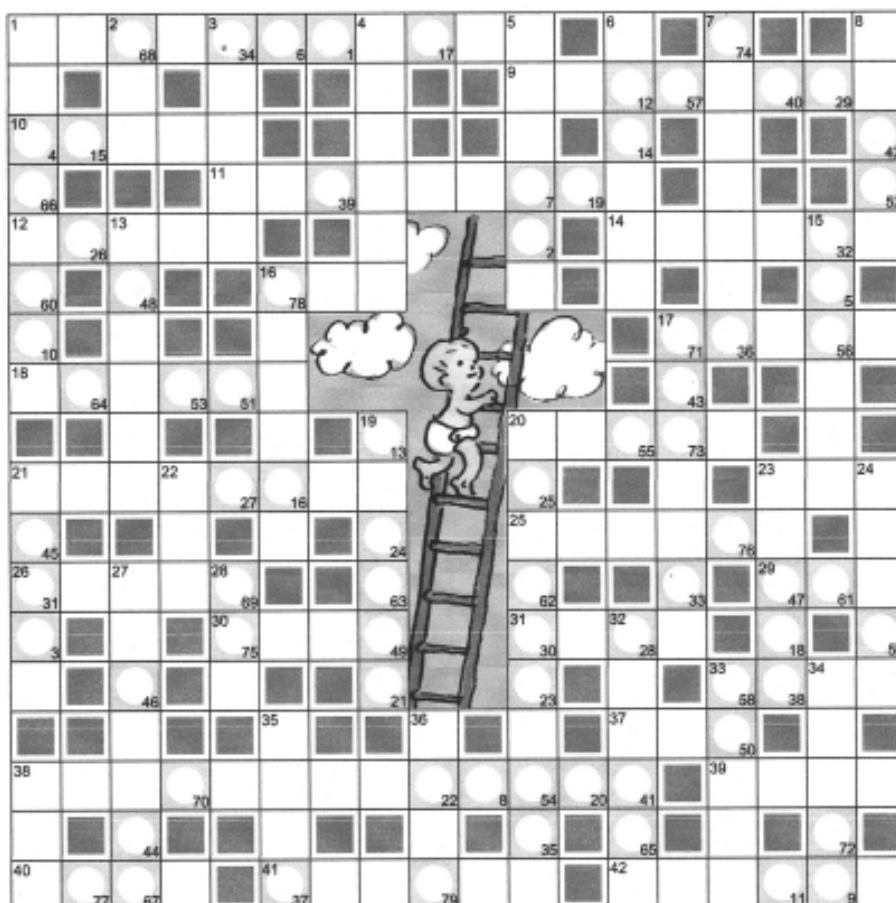
KRZYŻÓWKA

Poziomo:

1) mebel kościelny przeznaczony do słuchania spowiedzi 9) każdy ma je raz w roku 10) ...św. Pawła w Nowym Testamencie 11) kościelna ambona 12) silne napady duszności 14) czasem schowane za chmurami 16) nabity na czołe 17) biblijna wieża 18) wyrzekanie się przyjemności 20) świąteczny lub powszedni 21) zbiór psalmów wchodzących w skład Starego Testamentu 23) złoto, kadzidło lub mirra 25) warsztat rzemieślniczy kowala 26) polska piosenkarka greckiego pochodzenia 29) na plecach św. Mikołaja 30) fason ubrania 31) kraj z Bagdadem 33) przepływa przez Wrocław 37) twardy grunt pod nogami 38) ...Najświętszej Maryi Panny 39) czas wolny od zajęć, odpoczynek 40) słynny klub sportowy z Madrytu 41) cierniowa na głowie Jezusa Chrystusa 42) telewizyjna na dachu

Pionowo:

1) ...Zebrzydowska, sanktuarium maryjne 2) wrażliwy na zapachy 3) nauka o moralności 4) miejsce sprawowania pamiątki Wieczerzy Pańskiej 5) choroba skóry głowy 6) święty z Akwinu 7) przełożona, zwierchniczka 8) doczesne lub wieczne 13) część meczu hokejowego 15) zawód Józefa z Nazaretu 16) artysta rzeźbiący w metalu 17) jeden z przypadków deklinacji 19) ...Apostolskie 20) odmiana wyrazów przez przypadki i liczby 21) rozbrzmiewa w kościele 22) falujące zboże 23) pokonał Goliata 24) ciastko z kremem 27) obchodzi imieniny 26 maja i 24 grudnia 28) niewiadoma w równaniu 32) człowiek o wielkiej sile fizycznej 33) start samolotu z lotniska 34) nauczyciel prawa żydowskiego 35) materiał do produkcji świec 36) mszalne w kielichu 38) rzeczne niebezpieczeństwo

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 79 utworzą rozwiązanie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25						
26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79								

POWIEW POEZJI

Z WIARĄ W SERCU

Na wyżyny nieba się wspina
miłością do Ciebie, Panie.
Dusza w uniesieniu śpiewa,
gdy do drzwi kołaczysz.
Niestraszne mi brzemia,
by dosięgnąć marzeń.
Wiara i nadzieja
- moim drogowskazem.
Jezu, życie jest piękne,
gdy idziesz obok mnie!

LEON XIV - PASTERZ NADZIEI

Z wielu kapłanów, Ciebie wybrano,
Byś został Piotrem, sercem oddanym.
Nieś światło prawdy, słowem nas wspieraj,
Idź za Chrystusem, w Tobie nadzieja.

Niech Duch Święty prowadzi Cię stale,
Boża opieka niech będzie Ci chwałą.
Maryja z Tobą – w ciszy i w trwodze,
Niech Kościół wzrasta w miłości i zgodzie.

Elżbieta Nowak

WAKACJE

Wakacje tuż za progiem,
Ten piękny, błogi czas,
Góry, morze, przygoda,
Wszystko to wabi nas.

Urlopy, wypoczynek,
Brak obowiązków, swoboda,
Możemy spełniać marzenia,
Przyjazne słońce, pogoda.

Woła słońce, woła las,
Woła nas przygoda,
Miły urlop, miły czas,
Szybko minie, a szkoda.

Dziękujmy Bogu, Stwórcy,
Za ten wspaniały świat,
Za to, że stworzył człowieka,
By był drugiemu jak brat.

Wdzięczni za wszystkie te łaski,
Co płyną z Jego rąk,
Z serca śpiewajmy chwałę
Za miłość rozsianą w krąg.

Teresa Zajewska

JUŻ ZA CHWILĘ

zapanuje wielka cisza w naszych szkołach
murom smutek zajrzy w oczy na czas jakiś
a do dzieci wiatr swawolny tak zawoła –
wybierajcie morza rzeki lub jeziora

w mig plecaki spakowane u większości
dzień wyjazdu lada moment po przygody
więc kochani – niechaj nikt tu się nie złości
że przypomnę zapakujcie do plecaka garść pokory

niech ciekawość i odwaga was prowadzą
poznawajcie co możliwe i bezpieczne
droga wam pokaże co dzień prawdę nagą
a Duch Boży niech was strzeże przed zarzą

WAKACYJNA BAJKA

Gdy święta Anna ze swą córeczką
pasały gąski nad pewną rzeczką
nagle się zerwał wicher szalony
rozgonił gąski na różne strony

A mama z córką w wielkiej rozpaczy
pytały niebios – co to ma znaczyć
i też co robić mają nieszczęsne
jak zabrać gąski do swych pomieszczeń

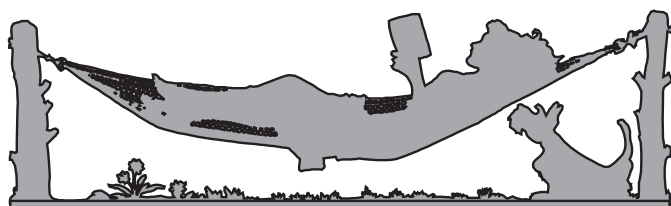
Córeczka Anny mała Maryjka
na kilka minut całkiem zamilkła
nawet gdy mama o coś pytała
to też pytanie to przemilczała

Ale po chwili krzyknęła – mamo
gąski już do nas wracają same
bo ja prosiłam swego aniołka
by po tym wicherze nikt się nie błąkał

I on obiecał że tak też będzie
słoneczko zaśni od zaraz wszędzie
a gąski wrócą do swej zagrody
bo tak chce dobry Bóg siwobrody

Mama zdziwiona tą odpowiedzią
patrzy a gąski już w trawie grzebią
córkę przytula Bogu dziękuje
za to że dziecko jej takie czułe

Maria Szafran

ciąg dalszy na str.21

Pielgrzymki dalekie i bliskie

Lato to czas pielgrzymek. Proponujemy odwiedzenie czterech miejscowości — dwie położone poza granicami Polski i dwie bardzo blisko, do których możemy pojechać w jeden dzień. Wszystko zależy od naszych sił i możliwości. A więc w drogę!

PIELGRZYMUJMY DO MEDZIUGORJE, MARYJA CZEKA.

Miejsce pierwszych objawień Matki Bożej, które rozpoczęły się 24 czerwca 1981 r. Dzisiaj to miejsce nazywane jest górą objawień Podbrdo. Od domów do samego miejsca objawień prowadzi kamienista ścieżka, przy której umieszczono płaskorzeźby z brązu przedstawiające radosne i bolesne tajemnice różańca, po drugiej stronie Podbrdo umieszczono natomiast płaskorzeźby przedstawiające tajemnice chwalebne różańca, wszystkie wykonane przez prof. Carmela Puzzola.

W miejscu objawień, w dwudziestą rocznicę objawień postawiono figurę Królowej Pokoju wykonaną zgodnie ze wzorcem, który znajduje się przed kościołem parafialnym (dzieło Dino Felicio). Spotkanie z Podbrdem jest dla pielgrzymów spotkaniem z Matką Bożą dzięki modlitwie prywatnej i modlitwie różańcowej.

Krizevac

Krizevac to wzgórze wznoszące się ponad Medziugorjem (520 m), na którym parafianie 15 marca 1934 roku wzniesli krzyż ze zbrojonego betonu o wysokości 8,56 m. Na krzyżu wyryto napis: „Jezusowi Chrystusowi, Odkupicielowi rodzaju ludzkiego na znak wiary, miłości i nadziei, na pamiątkę 1900 rocznicy Męki Jezusowej”. W cokół krzyża zostały wmurowane relikwie Krzyża Jezusa otrzymane na tę okazję z Rzymu. Od tego czasu na Krizevacu odprawiana jest msza św. w pierwszą niedzielę po święcie narodzenia NMP, w święto Podwyższenia Krzyża Świętego.

W 1988 roku umieszczono wzdłuż drogi prowadzącej na Krizevac płaskorzeźby wykonane z brązu przedstawiające stacje drogi krzyżowej - dzieło prof. Carmela Puzzola. Na każdej z nich (oprócz modlitwy w ogrodzie

Getsemani) znajduje się postać Matki Bożej. Dla pielgrzymów Góra Krizevac oznacza wezwanie, by razem z Panem Jezusem iść Drogą Krzyżową i odkryć Jego miłość do nas.

Kościół i parafia są poświęcone świętemu Jakubowi starszemu, apostołowi i patronowi pielgrzymów. W Medziugorji dla gromadzących się wiernych odprawiane są msze św. w ich własnych językach w dni powszednie polskie msze są o 13-tej w kościele św. Jakuba, natomiast w niedziele o 11-tej w Auli Jana Pawła II.

Codzienny program wieczorny:

◆ 17.00 Różaniec - części radosne i bolesne (we czwartki części rado-

sne i światła)

◆ 18.00 msza św. w języku chorwackim tłumaczona symultanicznie na 18 języków - tłumaczenie polskie 92,7 FM

Po każdej mszy św odmawiana jest Koronka pokoju, potem następuje poświęcenie dewocjonałów i w zależności od dnia:

◆ w niedziele, poniedziałki, środy - części chwalebne różańca

◆ we wtorki, czwartki, soboty - Adoracja Pana Jezusa

◆ w piątki - Adoracja Krzyża.

Dla pielgrzymów Góra Krizevac oznacza wezwanie, by razem z Panem Jezusem iść Drogą Krzyżową i odkryć Jego miłość do nas. **Papieska zgoda „Ni-hil obstat”** Dokument Dykasterii Nauki Wiary, zatwierdzony przez papieża Franciszka, nie

rozstrzyga kwestii nadprzyrodzonego charakteru zjawisk, ale uznaje liczne owoce duchowe związane z parafią i sanktuarium Królowej Pokoju, wydając ogólnie pozytywną ocenę przekazów, choć z kilkoma dodatkowymi wyjaśnieniami.

Eugeniusz Piastowski

Kolejnym mało znanym miejscem pielgrzymkowym jest **sanktuarium Sainte-Anne-d'Auray we Francji konkretnie w Bretanii**.

W tym roku odbędą się w dniach 25 i 26 lipca 2025 r. uroczystości liturgiczne z okazji 400. rocznicy objawień św. Anny.

Główna patrona Bretończyków

Babcia Jezusa ukazywała się bretońskiemu chłopu Yvonowi Nicolazicowi w latach 1623-1625. Wskazała mu miejsce, w którym była zakopana jej figura, i poleciła odbudować istniejącą tam tysiąc lat wcześniej kaplicę, ponieważ – jak stwierdziła – Bóg chce, aby właśnie tam oddawano jej cześć. Od tej pory św. Anna jest główną patronką Bretończyków, a Bazylika Sainte-Anne-d'Auray najważniejszym sanktuarium w tym północno-zachodnim regionie Francji.

Cudowna figurka zaginęła podczas rewolucji

Oryginalna figurka zaginęła podczas rewolucji francuskiej. 7 marca minęło 400 lat od dnia, kiedy bretoński chłop odkopał figurę św. Anny we wskazanym mu w objawieniach miejscu. Tego dnia rozpoczął się kulminacyjny etap obchodów 400-lecia objawień, które zakończą się 26 lipca we wspomnienie św. Anny i w rocznicę pierwszej mszy św. w nowym sanktuarium.

Rodzina Jezusa

Wybudowana na polecenie św. Anny świątynia jest sanktuarium rodzinnym, ukazuje bowiem zakorzenie Jezusa w Jego rodzinie. Są tu czczeni zarówno rodzice Maryi, Anna i Joachim, jak też znani z apokryfów jej dziadkowie Emerentiana i Stolanus.

Orełdowniczka bezdzietnych małżeństw

Do św. Anny pielgrzymują w szczególności małżonkowie, którzy nie mogą mieć potomstwa. Po narodzinach dziecka wracają do sanktuarium i jako dziękczynne wotum zostawiają w świątyni niemowlęcą skarpetkę. Jako pierwszy doświadczył tej łaski sam Yvon Nicolazic i jego żona Guillemette, którzy w chwili objawień nie mieli potomstwa, a potem doczekali się czwórki dzieci. Jak mówi pracująca w sanktuarium Kenny, dziś św. Anna stoi też przed nowym wyzwaniem: „Jako matka i babcia może sprawić, że kobiety będą chciały być matkami. W świecie, w którym promuje się śmierć, ona jest nosicielką życia”.

Kolejnym miejscem jest **Wejherowo, a w nim Kalwaria**. Jest ona czwartą z kolei kalwarią powstałą w czasach Rzeczypospolitej szlacheckiej po Zebrzydowskiej, Pakoskiej i Żmudzińskiej.

Initjatorem jej utworzenia i głównym fundatorem był wojewoda malborski Jakub Wejher. Starania o zgodę władz kościelnych Wejher wszczął prawdopodobnie równocześnie z lokowaniem Wejherowskiej Woli, późniejszego Wejherowa. Jeden z cystersów oliwskich, ojciec Robert z Werden wyliczył odległości pomiędzy stacjami przyszłej kalwarii opierając się na faktycznych pomiarach Drogi Chrystusa w Jerozolimie i oznaczył w terenie lokalizację przyszłych kaplic krzyżami. Pod każdą zaś kaplicą została usypana ziemia przywieziona specjalnie z ojczyzny Zbawiciela. Cała trasa kalwaryjska liczy ok. 5km i usytuowana została na trzech wzgórzach, którym nadano biblijne nazwy: Syjon, Góra Oliwna i Golgota pośród których swe wody toczy potok Cedron, niegdyś Biała. Jak tylko bp włocławski i pomorski Mikołaj Albert Gniewosz z Aleksandrowa zezwolił na budowę kalwarii (9 czerwca 1649 r.) od razu przystąpiono do wznoszenia kaplic. Ich fundatorami byli nie tylko Jakub Wejher i członkowie jego rodziny, ale też współpracownicy i przyjaciele wojewody. Kościół szybko docenił znaczenie Kalwarii Wejherowskiej znajdując się na terenie silnych wpływów reformacji.

Dlatego już w 1661 r. na prośbę Jakuba Wejhera Ojciec Święty Aleksander VII wydał bullę przyznającą na lat dziesięć odpust zupełny pątnikom odwiedzającym kalwarię, jako że liczba pielgrzymów wciąż rosła, przywilej papieski był kilkakrotnie odnawiany, aż w 1717 r. święto Kongregacja Odpustów i Relikwii zadecydowała przyznać Wejherowu odpust zupełny na wieczność.

Odpusty

- ◆ św. Anny (II tytuł kościoła – 26 lipca)
- ◆ Wniebowzięcie NMP (14 i 15 sierpnia)
- ◆ Podwyższenie Krzyża św. (II niedziela września)

Sanktuarium to siedemnastowieczny kompleks klasztoru franciszkanów z kościołem (1648 – 1650), w którym znajduje się Cudowny Obraz Matki Bożej Wejherowskiej oraz Kalwaria Wejherowska, nazywana Kaszubską Jerozolimą (26 kaplic)

Innym niedaleko położonym sanktuarium jest **Gietrzwałd**. Z Gdańska wygodną drogą na Olsztyn dojeżdżamy tam w ok. 90 min. Akurat miejsce na jednodniową pielgrzymkę. Miała tutaj miejsce seria objawień maryjnych, między 27 czerwca a 16 września 1877 roku. Wówczas trzynastoletnia Justyna Szafrzyńska i dwunastoletnia Barbara Samulowska w stanie ekstazy widziały na przykościelnym klonie objawienia Matki Bożej rozmawiającej z nimi po polsku. W tym czasie podobne wizje miały również inne osoby. Są to jedyne objawienia maryjne w Polsce, których kult został zatwierdzony przez Kościół rzymskokatolicki. Objawienia były badane przez władze kościelne w trakcie ich trwania. Maryja miała powiedzieć, że Kościół na ziemiach polskich nie będzie prześladowany, a polskich kapłanów będzie więcej, jeśli ludzie będą się modlić i odmawiać różaniec. Przemawiała do nich po polsku, w gwarze warmińskiej. Wzmocniło to ruch polski na Warmii, zacieśniło więzi między Kościołem katolickim a polskim ruchem patriotycznym, a także utrwaliło kult maryjny w Polsce. W miejscu objawień postawiono kapliczkę z wizerunkiem Matki Boskiej. Z klonu zachował się tylko kawałek drewna, z którego wykonano krzyż.

Bazylika Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Gietrzwałdzie.

Pierwszy kościół został zbudowany wkrótce po lokacji wsi, przed rokiem 1500 rozbudowany lub zbudowany na nowo, z cegły i kamienia. Z tego okresu częściowo zachowała się prosta budowa salowa w stylu gotyckim. 31 III 1500 kościół konsekrowano, nadając mu wezwanie Narodzenia Najświętszej Marii Panny. Był wielokrotnie przebudowany. W 1970 papież Paweł VI nadał kościołowi w Gietrzwałdzie tytuł bazyliki mniejszej. Ogrodzony kamiennym murem stoi na wzniesieniu w centrum wsi. W części północno-wschodniej jest aleja prowadząca do źródła, w zachodniej dom plebrymy oraz plebania wraz z kaplicą św. Józefa.

ciąg dalszy ze str. 5

Najświętsza Krew Chrystusa

Krwi Chrystusa, Jednorodzonego Syna Ojca Przedwiecznego, wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, wcielonego Słowa Bożego wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, nowego i wiecznego Przymierza wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, przy konaniu w Ogrójcu spływająca na ziemię wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, tryskająca przy biczowaniu wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, brocząca spod cierniowej korony wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, przelana na Krzyżu wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, zapłato naszego zbawienia wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, bez której nie ma przebaczenia wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, którą w Eucharystii poisz i oczyszczasz dusze wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, źródła miłosierdzia wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, zwyciężająca złe duchy wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, męstwo Męczenników wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, mocy Wyznawców wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, rodząca Dziewice wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, ostoję zagrożonych wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, ochłodę pracujących wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, pociecho płaczących wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, nadzieję pokutujących wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, otuchę umierających wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, pokoju i słodczy serc naszych,
 Krwi Chrystusa, zadatku życia wiecznego wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, wybawienie dusz z otchłani czyśćcowej wybaw nas,
 Krwi Chrystusa, wszelkiej chwały i czci najgodniejsza wybaw nas,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

*K: Odkupiłeś nas, Panie, Krwią swoją.
 W: I uczyniłeś nas Królestwem Boga naszego.*

MÓDLMY SIĘ

Wszchemogący, wieczny Boże, któryś Jednorodzonego Syna Swego ustanowił Odkupicielem świata i Krwią Jego dał się przebłagać, daj nam, prosimy, godnie czcić zapłatę naszego zbawienia i dzięki niej doznawać obrony od zła doczesnego na ziemi, abyśmy radowali się wiekiustym szczęściem w niebios: Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

oprac. Maryla

ciąg dalszy ze str. 17

POWIEW POEZJI

MOJA LETNIA ITAKA

Czasem, gdy w noc ciemną wychodzę
i przyglądam się
gwiazdom na niebie,
chciałabym zapytać Cię Boże,
skąd tu przyszedłam,
dokąd zmierzam,
bo nie wiem.

I tej nocy już zasnąć nie mogę.
Tęsknota ogarnia mnie taka.
Proszę powiedz mi
dobry Boże,
gdzie jest
moja Itaka.

Iwona Stryńska

ZACHÓD SŁOŃCA

Powoli, zapada zmierzch,
dzień układa się do snu,
lecz jeszcze się ogląda.

Malarz, rzucił na niebo
chmurek różnych niemało,
rozmazując barwy dnia.

Słońce zerka na ziemię,
w kolorze pomarańczy,
rozpływa się leniwie.

Nadal, na horyzoncie,
trzyma złota poświata.
Urok zachodu słońca.

Promienie, bardzo wolno,
tracą cudny blask gwiazdy,
za widnokręgiem cienie.

Zanikają odgłosy,
szumy życia na ziemi.
Zalega wielka cisza.

Zdzisława Kwiatkowska

Święto Matki Bożej Zielnej „Każdy kwiatek woła weź mnie do kościoła”

Nadchodzą upragnione wakacje. Wreszcie odetchną dzieci my rodzice i nieco nauczyciele. Lato niesie nam z sobą zapach świeżo skoszonej trawy wysuszonego siana, poi nas wonią polnych kwiatów i tych z naszego ogródka. **15 sierpnia jest w kościele katolickim uroczystością Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**.

. W polskiej tradycji święto Wniebowzięcia NMP zwane jest również świętem Matki Bożej Zielnej. Na pamiątkę podania głoszącego, że Apostołowie zamiast ciała Maryi znaleźli kwiaty, poświęca się kwiaty, zioła i kłosa zbóż. Ludzie wierzą, że zioła poświęcone w tym dniu za pośrednictwem Maryi otrzymują moc leczniczą i chronią od chorób i zarazy. Rolnicy tego dnia dziękują Bogu za plony ziemi i ziarno, które zebrali z pól. W wielu regionach zachowała się tradycja niesienia do kościoła bukietów złożonych z polnych kwiatów, ziół i traw. Z pogody, jaka towarzyszy temu dniu przepowiadano, co przyniosą kolejne dni.

„Matka Boża Zielna Pani słońcem darzy gospodarzy.”

„Gdy Zielna Matka deszcz przynosi, to zwykle na narodzenie Matki rosi.”

Dawniej wracający z kościoła gospodarz, stawał w progu, zęgnął się krzyżem i mówił: „wianek od Zielnej Pani trza zawiesić w komorze, by rok zdrowiem darował i łaską obejmował”. Największe i wyjątkowe obchody w tym dniu panują w Kalwarii Zebrzydowskiej. W dzień Wniebowzięcia NMP odbywają się tam inscenizacje Zaśnięcia Maryi oraz jej Wniebowzięcia. Procesja niesienia figury śpiącej Maryi ściąga do Kalwarii wielu pielgrzymów chcących przeżyć ten dzień szczególnie i duchowo. W wielu parafiach święto to łączone jest również z dożynkami.

W naszym regionie uroczystości obchodzi się Odпуст Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kalwarii Wejherowskiej. Przypada na dni 14 i 15 sierpnia. Jego głównym punktem jest wieczorny przemarsz procesji z zapalonymi świecami i przeźroczystą trumienką, w której ułożona jest figura zmarłej Matki Bożej z kaplicy „Domek Matki Bożej” do kaplicy „Grób Matki Bożej”. Procesja wywiera niezwykle, wielkie przeżycie, gdy wijący się w ciemnościach wśród wzgórz i dolin płonący świecami łańcuch wiernych pokonuje trasę między kaplicami.

oprac. Ewa Kopernik - Ambroziak

Z regionu, kraju i ze świata

KARD. DUKA: PAPIEŻ LEON XIV ZNA KONSEKWENCJE KOMUNIZMU

Leon XIV, pierwszy papież z USA, jest najwyraźniej przekonany antykomunistą - z powodu bolesnych doświadczeń jego wspólnoty religijnej w Europie Wschodniej. Poinformował o tym arcybiskup senior Pragi, kardynał Dominik Duka w wywiadzie dla rzymskiego dziennika „Il Messaggero”. Według kard. Duki, ówczesny przełożony zakonu, o. Robert Prevost, obecnie papież Leon XIV, odwiedził Czechy „co najmniej dziesięć razy”. Jako przełożony augustianów (2001-2013) był intensywnie zaangażowany w odbudowę życia zakonnego po 40 latach prześladowań komunistycznych.

KOŚCIOŁ W POLSCE BĘDZIE MIAŁ 211 NOWYCH KSIĘŻY DIECEZJALNYCH I ZAKONNYCH

Kościółowi katolickiemu w Polsce przybędzie w tym roku 211 księży, z czego 139 diecezjalnych i 72 zakonnych. To łącznie o 24 kapłanów mniej niż w ubiegłym roku. Wzrastać zaczyna liczba diecezji, w których nie pojawi się żaden nowy kapłan.

KAI zebrała informacje o święceniach z różnych źródeł kościelnych: kurii diecezjalnych, rektoratów i od rektorów seminariów duchownych oraz na stronach poszczególnych diecezji, a także z danych Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce (KWPZM).

Święcenia diecezjalne

Jeśli chodzi o nowych księży diecezjalnych, w tym roku Kościółowi w Polsce przybędzie ich 139 - o 14 mniej niż przed rokiem. Najwięcej - co jest już stałą tendencją - nowych kapłanów wyświęcono w diecezji tarnowskiej (13), a ponadto w archidiecezji warszawskiej (12) i archidiecezji lubelskiej (10). Powoli zatem liczba święconych księży przekraczająca dziesięciu z jednej diecezji staje się rzadkością.

BEZ POSZANOWANIA PRAWA

- Ministerstwo Edukacji Narodowej konsekwentnie prowadzi działania mające na celu usunięcie religii ze szkół. Na wątpliwości dotyczące konstytucyjności rozporządzeń minister Barbary Nowackiej zwrócił uwagę Rzecznik Praw Obywatelskich - informuje Małgorzata Bochenek. Cytuje wypowiedzi dyrektora wydziału katechetycznego kurii koszalińsko-kołobrzeskiej, ks. dr. Dariusza Wypycha. Uważa on rozporządzenia ministerstwa edukacji za niesprawiedliwość i przejaw nieuczciwego podejścia do uczniów, „którzy w zdecydowanej większości są osobami wierzącymi”. Duchowny przekonuje, że „MEN łamie prawa ucznia, ale

również nauczycieli religii”, którzy według niego są dyskryminowani i wykluczani przez panią minister.

NASZ DZIENNIK: MOC NADZIEI

Ojciec Święty Leon XIV zachęcił wczoraj Polaków, aby Sercu Chrystusa przedstawiali swoje troski i nadzieje. W katechezie środowowej nawiązał do postaci Bartymeusza z rozważanego wczoraj fragmentu Ewangelii św. Marka (Mk 10,40-52).

- Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. W czerwcu celebrujecie nabożeństwo poświęcone Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Zachęcam was, byście pielęgowali tę tradycję, przedstawiając Sercu Chrystusa, które jest źródłem życia i świętości, wasze troski i nadzieje. Ufnie proście Pana, aby pozwolił wam poznać swoje Serce i wysłuchał waszego wołania! Wszystkim wam błogosławię – powiedział papież.

W OGRODACH WATYKAŃSKICH POWSTAŁ KWIATOWY HERB PAPIEŻA LEONA XIV

W Ogrodach Watykańskich zakończono tworzenie herbu papieża Leona XIV z kwiatów. Realizacją zajęła się służba ds. ogrodów i środowiska z Dyrekcji Infrastruktury i Usług. Prace trwały około dwóch tygodni, a ich efektem jest wyjątkowe dzieło sztuki ogrodniczej, które podziwiane będzie z kopuły Bazyliki św. Piotra przez tysiące pielgrzymów i turystów.

Herb umieszczono na zboczu schodzącym w kierunku apsydy bazyliki. Składa się z setek roślin, tworzących kompozycję niczym mozaika. Średnio każdego dnia pracowały nad nim dwie osoby.

Z GDAŃSKA DO BŁOGOSŁAWIONEJ DOROTY

20 czerwca, po raz dwunasty, wielu pielgrzymów opuściło mury bazyliki Mariackiej, by wyruszyć pieszo do Mątów Wielkich - rodzinnej miejscowości bł. Doroty. Wśród piątników były osoby z Gdańska, Warszawy, Kościerzyny i innych miejscowości. Całe rodziny, seniorzy, młodzież. Każdy wyruszył w jakiejś intencji. Błogosławiona Dorota średniowieczna żona i matka, mieszkanka Gdańska, jest patronką Pomorza, rodzin i trudnych małżeństw. Przez większość życia była parafianką bazyliki Mariackiej (mieszkała na ul. Długiej), ale też pielgrzymem, m.in. do Rzymu. Końcowe lata życia spędziła w rekluzie (pustelni) w kościele zamkowym w Kwidzynie. W ostatnim czasie odradza się jej kult.

CZAS NA BIBLIĘ

W czasie wakacji proponuję przeczytanie ostatniej księgi Nowego Testamentu czyli Apokalipsę św. Jana. O ile początkowe rozdziały nie są trudne do zrozumienia, o tyle kolejne mogą wydawać się zagmatwane. Jednak nie zapominajmy że Apokalipsa niesie nadzieję i przesłanie na trudne czasy. Dla lepszego uzmysłowania sobie co symbolizują: czterej jeźdźcy, trąby, czary, smok i inne wyrażenia polecam książki, które to wyjaśniają. Myślę, że lektura tych pozycji pomoże zrozumieć nam owe terminy: **ks. prof. W. Chrostowski „Listy do siedmiu Kościołów”, B. Urbanek „Apokalipsa. Szczęśliwy, kto ją odczytuje”, M. Szamot „Apokalipsa czytana dzisiaj”**. Wszystkie pozycje posiadają Imprimatur. Dziś proponuję krótki quiz sprawdzający nasze wiadomości z zakresu tekstu.

1. Dokończ zdanie: „Apokalipsa —

- A. jest ostatnią księgą w Piśmie Świętym;
- B. opowiada o czterech świętych;
- C. odwołuje się do mądrości starożytnego Izraela;
- D. jest gatunkiem literackim.

2. W jaki sposób według Apokalipsy św. Jan znalazł się w niebie?

- A. przybył na wozie ognistym, jak Eliasz;
- B. dzięki słupowi obłoku;
- C. po zaproszeniu Jezusa;
- D. przeniesiony przez anioły.

3. W wizji św. Jana Bóg zasiadający na tronie otoczony jest tęczą. Co ona oznacza?

- A. że Bóg jest jedynym Stwórcą świata;
- B. przymierze Boga z ludźmi;
- C. zaproszenie do uwielbienia Boga;
- D. jedność wszystkich ludzi.

4. Kto był autorem Listów do Kościołów?

- A. św. Jan;
- B. Bóg Ojciec;
- C. Jezus;
- D. Archanioł Michał.

5. Do ilu Kościołów napisano Listy?

- A. 3;
- B. 5;
- C. 7;
- D. 10.

6. Gdzie znajdowały się owe Kościoły?

- A. w Italii;
- B. w Azji Mniejszej;
- C. w Palestynie;
- D. w Syrii.

7. W Liście do Kościoła w jakim mieście występują następujące słowa: „Znam twoje czyny, że ani zimny, ani gorący nie jesteś. Obyś był zimny albo gorący! A tak, skoro jesteś letni i ani gorący, ani zimny, chcę cię wyrzucić z mych ust.” Ap. 3 15-16

- A. Sardes;
- B. Smyrny;
- C. Efezu;
- D. Laodycei.

8. Co w języku greckim oznacza słowo „apokalipsa”?

- A. „odsłonić”;
- B. „katastrofa”;
- C. „kataklizm”;
- D. „koniec świata”.

9. Co w Apokalipsie jest symbolem mądrości?

- A. jasność, otaczająca Baranka;
- B. białe szaty;
- C. starcy wokół Bożego tronu;
- D. otwarte bramy nieba.

10. Co oznacza wyrażenie „Mara-natha” kończące Apokalipsę? (dla ułatwienia przypomnijmy sobie słowa pewnej pieśni adwentowej)

- A. „To już koniec”;
- B. „Odkupiciel świata”;
- C. „Zbawiciel świata”;
- D. „Przyjdź, Panie Jezule!”.

11. Kto według Apokalipsy może otworzyć 7 pieczęci?

- A. męczennicy;
- B. Baranek;
- C. prorocy Starego Testamentu;
- D. św. Jan.

12. Liczba 144 000 oznacza:

- A. 12 pokoleń Izraela pomnożona przez liczbę 12 Apostołów i przez 1000 dni;
- B. dusze, które już są w niebie;

- C. aniołów pilnujących bram Raju;
- D. symbolizuje nieskończoność.

13. Ilu było „Jeźdźców Apokalipsy?”

- A. 2;
- B. 4;
- C. 7;
- D. 10.

14. W jednym z rozdziałów Apokalipsy następuje walka ze Smokiem. Kto staje do tej walki?

- A. wszyscy opieczetowani;
- B. Baranek;
- C. Jeźdźcy Apokalipsy;
- D. św. Michał Archanioł i aniołowie.

Z ŻYCIA PARAFII

20 kwietnia — UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO;

21 - 26 kwietnia — oktawa wielkanocna;

21 kwietnia — w drugim dniu świąt Wielkanocnych o godz. 7:35 w Watykanie zmarł śp. papież Franciszek, pochodzący z Argentyny;

25 kwietnia — święto św. Marka ewangelisty, dzień modlitw o urodzaje;

26 kwietnia — pogrzeb śp. papieża Franciszka, spoczął w Bazylice Matki Bożej Większej, po raz pierwszy od 1903r. papież pochowany jest poza Watykanem;

27 kwietnia — II niedziela wielkanocna, Niedziela Miłosierdzia Bożego, zwana Białą;

1 maja — wspomnienie św. Józefa rzemieślnika, otaczaliśmy modlitwą wszystkich ludzi pracy; rozpoczęliśmy w naszej parafii nabożeństwa majowe oraz codzienny Apel Jasnogórski;

2maja — dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej; dzień Polonii; pierwszy piątek miesiąca;

3 maja — uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski; święto Konstytucji 3 Maja;

4 maja — wspomnienie św. Floriana, patrona wszystkich strażaków; III niedziela Wielkanocy;

8 maja — nowym papieżem został kardynał Robert Prevost za Stanów Zjednoczonych – biały dym uniósł się nad Kaplicą Sykstyńską. To historyczny moment – po raz pierwszy w historii Kościoła katolickiego papież pochodzi z USA. Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski; 80. rocznica zakończenia II wojny światowej; 105 rocznica urodzin świętego Jana Pawła II; dziękujemy Bożej Opatrzności za wielki dar jego długiego pontyfikatu, za przykład mocnej wiary i heroicznej miłości, jaki nam pozostawił;

11 maja — IV niedziela Wielkanocy, Niedziela Dobrego Pasterza;

13 maja — wspomnienie NMP Fatimskiej; po mszy św. wieczornej odmówiliśmy różaniec wynagradzający;

15 maja — dzień adoracji Najświętszego Sakramentu w naszej parafii po wieczornej mszy świętej, zakończyliśmy czuwanie Apelem Jasnogórskim;

16 maja — święto św. Andrzeja Boboli, kapłana jezuity i męczennika, patrona Polski;

17 i 18 maja — uroczystość I Komunii św. w naszej parafii w dwóch grupach; V niedziela Wielkanocy;

25 maja — VI niedziela Wielkanocy; uroczystość rocznicy I Komunii św.;

26 maja — Dzień Matki - nie zabrakło wdzięcznej pamięci o naszych mamach, tych żyjących i tych, które Pan Bóg powołał już do siebie; przez wstawiennictwo Maryi – najświętszej z wszystkich matek, dziękowaliśmy Panu Bogu za nasze mamy, za ich dobre serca i ręce oraz prosimy o potrzebne łaski w ich codziennym utrudzeniu; uroczystość Najświętszej Trójcy;

28 maja — 44. rocznica śmierci Sługi Bożego kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia (1981);

1 czerwca — uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego; która zakończyła 40-dniowy okres ukazywania się Zmartwychwstałego i umacniania w wierze apostołów, pomaga nam lepiej zrozumieć zapewnienie Jezusa: „idę do Ojca przygotować wam miejsce”; żyjemy nadzieją, że zasłużymy sobie na przebywanie na wieki w niebie, razem z naszym Zbawicielem, w domu Ojca; przypominamy, że każdy katolik, zgodnie z przykazaniami kościelnymi, powinien przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty, a w czasie wielkanocnym przyjąć Komunię św.; czas Komunii św. wielkanocnej kończy się w uroczystość Trójcy Świętej; rozpoczęliśmy w kościele nabożeństwa czerwcowe; przeżywaliśmy tego dnia i otaczaliśmy naszą modlitwą wszystkie dzieci z racji ich święta;

7 czerwca — w Wigilię Zesłania Ducha Świętego w kościołach Stacyjnych naszej Archidiecezji, jak i w naszej wspólnocie parafialnej odbyły się czuwania z prośbą o życie według darów Ducha Świętego; W naszym kościele modlitewne czuwanie prowadził zespół „Efraim`94”. Dziękujemy;

8 czerwca — Zesłanie Ducha Świętego nazywana w Polsce Zielonymi Świątkami, zakończyła ona okres wielkanocny w Kościele;

13 czerwca — wspomnienie NMP Fatimskiej; po mszy św. wieczornej odmówiliśmy różaniec wynagradzający; św. Antoniego;

15 czerwca — uroczystość Trójcy św. kończy czas Komunii św. wielkanocnej; dzień adoracji Najświętszego Sakramentu w naszej parafii po wieczornej mszy świętej, zakończyliśmy czuwanie Apelem Jasnogórskim;

19 czerwca — uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciałło. Wyraziliśmy naszą wiarę w prawdziwą obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie, który przechodzi między nami, by nam hojnie błogosławić;

Serdecznie dziękujemy za składane ofiary na tacę, a także na konto parafialne, które są przeznaczone na remonty, termomodernizację. Otrzymaliśmy pierwszy transport nowych okien i materiały ocieplające. Wsłuchując się w zapytania i głosy wiernych zainstalowano Ofiaromat, elektroniczną tacę, która jest umieszczona na końcu kościoła. To urządzenie, dzięki któremu możemy złożyć ofiarę w formie bezgotówkowej, kartą lub blikiem. Dziękujemy za zrozumienie i ofiarność.

WIADOMOŚCI

LATEM W NASZEJ PARAFII:

23 czerwca — Dzień Ojca. Naszymi modlitwami obejmujemy wszystkich ojców z naszej wspólnoty parafialnej, aby godnie i z miłością wypełniali swoje obowiązki w codziennych staraniach o swoje rodziny. Niech wszystkim Ojcom w ich codziennym trudzie towarzyszy Boże błogosławieństwo oraz opieka św. Józefa. Dla zmarłych Ojców wypraszamy radość nieba;

24 czerwca — celebrowaliśmy **Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela**;

27 czerwca — zakończyliśmy rok szkolno-katechetyczny;

29 czerwca — **Uroczystość świętych apostołów Piotra i Pawła**. Przez ich wstawiennictwo polecaliśmy Bożej opiece wszystkich wierzących, zwłaszcza pasterzy Chrystusowej owczarni. Swoimi modlitwami obejmujemy również obecnego papieża Leona XIV – Piotra naszych czasów. Był to również dzień imienin naszego ks. proboszcza Piotra, ks. Piotra Paciorka oraz Pana Piotra, który od wielu lat posługuje przy ołtarzu w naszej parafii;

3 lipca — święto św. Tomasza apostoła;

11 lipca — święto św. Benedykta, opata i patrona Europy;

16 lipca — wspomnienie NMP z Góry Karmel;

22 lipca — święto św. Marii Magdaleny;

23 lipca — święto św. Brygidy Szwedzkiej, zakonniczki, patronki Europy;

25 lipca — święto św. Jakuba apostoła oraz wspomnienie św. Krzysztofa, patrona kierowców i podróżujących. Po mszy św. wieczornej modlimy się w intencji wszystkich kierowców i podróżujących oraz poświęcimy na placu przed kościołem wszelkie pojazdy;

29 lipca — wspomnienie świętych Marty, Marii i Łazarza;

31 lipca — wspomnienie św. Ignacego z Loyoli, założyciela zakonu jezuitów;

6 sierpnia — święto Przemienienia Pańskiego;

9 sierpnia — święto św. Teresy Benedykty od Krzyża (Edyty Stein), dziewicy i męczennicy, patronki Europy;

10 sierpnia — święto św. Wawrzyńca, diakona i męczennika;

14 sierpnia — wspomnienie w naszej archidiecezji św. Maksymiliana Kolbego – naszego patrona;

15 sierpnia — uroczystość Wniebowzięcia NMP;

24 sierpnia — święto św. Bartłomieja apostoła;

26 sierpnia — uroczystość NMP Częstochowskiej;

31 sierpnia — 45. rocznica podpisania porozumienia między opozycją a komunistycznym rządem PRL, powstanie NSZZ „Solidarność”;

1 września — 86 r. wybuchu II wojny światowej. To dzień szczególnej modlitwy w intencji pokoju na całym świecie. Modlimy się za wszystkich poległych w obronie naszej Ojczyzny; rozpoczęcie nowego roku szkolno-katechetycznego;

5 września — o godz. 17.00 mszą św. odbędzie się w naszej wspólnocie uroczyste rozpoczęcie nowego roku szkolnego i katechetycznego. Poświęcimy najmłodszym plecaki oraz przybory szkolne;

6 września — z racji pierwszej soboty miesiąca odwiedzimy chorych naszej parafii z posługą sakramentalną;

8 września — jedno z najstarszych świąt maryjnych: Narodzenie Najświętszej Maryi Panny. W naszej polskiej tradycji znane jest jako święto Matki Bożej Siewnej. Polecamy Bożej Opatrzności za przyczyną i wstawiennictwem Matki Bożej przyszłoroczne plony;

8 - 15 września — to w naszej Ojczyźnie XV Tydzień Wychowania;

13 września — kolejny dzień fatimski z procesją różańcową;

14 września — święto Podwyższenia Krzyża Świętego, przypominające odnalezienie relikwii krzyża. Modlimy się w naszym kościele przed relikwiami Krzyża świętego;

17 września — wspomnienie 86. rocznicy sowieckiej agresji na Polskę. Pamiętamy w naszych modlitwach o pomordowanych na Wschodzie ok. 500 000 ofiarach Golgoty Wschodu;

ODPOWIEDZI DO QUIZU BIBLIJNEGO

1A, 2C, 3B, 4C, 5C, 6B, 7D, 8A, 9C, 10D, 11B, 12A, 13B. 14D.

WIADOMOŚCI

CHRYZTY

Zuzanna Głogowska
 Michał Wojciech Obszarski
 Igor Szymański Wójcik
 Oskar Szymański Wójcik
 Sylwester Andrzej Dąbrowski
 Hubert Panasiuk.

ZMARLI

+ Stefan Jiratko l. 77;
 + Henryka Gaj l. 82;
 + Anna Derda l. 74;
 + Krystyna Sikora l. 65;
 + Andrzej Zarzycki l. 75;
 + Barbara Dziełicka l. 76;
 + Stanisław Rzepecki l. 87;
 + Krzysztof Sacharczuk l. 67;
 + Alina Piosik l. 80;
 + Dariusz Chełkowski l. 74;
 + Halina Konarzewska l. 69;
 + Józef Justa l. 84;
 + Kazimierz Lesiewicz l. 80;
 + Marian Sieniuc l. 78.

ROCZNICE

50-lecie małżeństwa:
 Jan i Gabriela Opoka

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Jesteśmy
 napelnieni

Duchem
 Świętym

Modlitwa do Ducha Świętego o przemianę

Przyjdź Duchu Święty.
 Przemień moje wewnętrzne napięcie w święte odprężenie.
 Przemień mój niepokój w kojącą ciszę.
 Przemień moje zatroskanie w spokojną ufność.
 Przemień mój lęk w nieugiętą wiarę.
 Przemień moją gorycz w słodycz Twojej łaski.
 Przemień mrok mego serca w delikatne światło.
 Przemień moją obojętność w serdeczną życzliwość.
 Przemień moją noc w Twoje światło.
 Przemień zimę mojej duszy w Twoją wiosnę.
 Wyprostuj moje krzywe drogi,
 wypełnij moją pustkę,
 oczyść z pychy,
 pogłębiaj moją pokorę.
 Rozpal we mnie miłość!
 Spraw, abym widział siebie tak jak Ty mnie widzisz,
 abym mógł poznać Ciebie jak to obiecałeś
 i był szczęśliwy według słowa Twego:
 Błogosławieni czystego serca albowiem oni Boga oglądać będą.

Non nobis, Domine, sed nomini Tuae da gloria

(Nie dla nas Panie, lecz dla chwały Twojego imienia)

DOM na SKALE - miesięcznik. **Kolegium redakcyjne:** ks. Piotr Toczek,
 Ewa Kopernik- Ambroziak - redaktor naczelna, Maryla Bertrand - skład.

Adres redakcji: Parafia św. Maksymiliana Kolbego ul. Otwarta 1,
 80 — 169 Gdańsk, tel. 58 302-09-84; fax 58 302-47-05;

e-mail: kolbe@diecezja.gda.pl; redakcjadns@wp.pl;

www.kolbe.diecezja.gda.pl ; Millenium nr 4411602202 00000000 50690369

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych artykułów.

WROCZYSTOŚĆ I KOMUNII ŚWIĘTEJ (NIEDZIELA)

WROCZYSTOŚĆ I KOMUNII ŚWIĘTEJ (SOBOTA)

